

39. Ervaringen met Ridderzuring

Andre Mulder bestrijdt Ridderzuring met succes door in de nazomer op tijd te ploegen en enkele weken een vals zaaibed te maken. Door in een periode van 3-4 weken regelmatig door de grond te gaan met een cultivator, worden de kiemplanten gedood. Pas daarna wordt ingezaaid.

Een negatieve ervaring kwam ons ter ore bij Gerrit en Yvonne van Dijk. Een perceel werd na circa 10 jaar grasland geploegd en heringezaaid. Het volgend jaar was het vergeven van de Ridderzuring. Zij herinnerden zich toen weer, dat het perceel ook 10 jaar geleden vol had gestaan en dat de aantallen planten geleidelijk waren teruggelopen. Echter er is zo'n enorme zaadbank aanwezig, dat vooral bij herinzaai sprake is van hervestiging.

Onderzoek uit Engeland laat zien, dat Ridderzuring planten zeker 5 jaar leven. Observaties over een periode van 6 jaar maakte duidelijk, dat 40 – 60% van de volwassen planten in zo'n tijdsbestek sterft.

Gerard Zomer uit Bunnik was omgeschakeld naar EKO-veehouderij. In het 1^e jaar van omschakeling (1997) werd duidelijk, dat Ridderzuring een voor hem moeilijk beheersbaar probleem was. Samen met zijn vrouw heeft hij bijna 270 uur besteed aan het uitsteken van Ridderzuring. In het voorjaar 1998 had de Ridderzuring zich desondanks sterk uitgebreid en stond er twee keer zo veel als het jaar ervoor. Met name hierdoor besloot hij (na één jaar EKO) in mei 1998 als regulier bedrijf verder te gaan.

Wietze de Boer uit Orvelte heeft in het verleden een proef uitgevoerd, waarin het effect van verbrand onkruidzaad (as) op de ontwikkeling van (volwassen) Ridderzuringplanten werd onderzocht, één van de BD-maatregelen. Na 4 jaar onderzoek werd geen enkel effect vastgesteld op plantaantallen, groottes en aantastingen.

In een potproef hebben wij op het Louis Bolk Instituut enkele jaren achtereen het effect van zaad-as onderzocht op de kieming van Ridderzuring. In verschillende jaren werd een vertragend effect gevonden op de kieming van Ridderzuring, echter zonder dat er sprake was van een blijvend effect. Ook was duidelijk, dat er een effect was van de maancyclus op de kieming.

In een parallele ervaring met 'onkruid-as' op de kieming van klein kruiskruid was een blijvende, sterke onderdrukking zichtbaar door het uitbrengen van een D8-potentie (BD-bedrijf De Lepelaar, Warmenhuizen).

Op Warmonderhof was een volledige reductie van Ridderzuring gevonden na een eenjarige teelt van winterrogge. Gebruikt werd het langstro-rogge van 'Schmidt', die bijna 1.80 hoog werd.

In Friesland in de oude graslanden wordt op de biologische melkveebedrijven geen Ridderzuring gevonden. Er is sprake van oud grasland, een dichte, beweide zode en dikwijls een fors koppel schapen. Op deze bedrijven is akkerdistel veel eerder een probleem.

In de bemestingsproefvelden op Heino kwam meer Ridderzuring voor in de plots met potstalmest. Waarschijnlijk is er sprake geweest van insleep via de mest die van een biologisch bedrijf werd betrokken.

Conclusies:

- voorkom insleep met hooi uit natuurgebieden, kuil gras met Ridderzuring wat vochtig in.
- grijp problemen met Ridderzuring aan door kieming te verminderen. Maak een vals zaaibed, dat gedurende 3-4 weken wordt bewerkt.
- BD-preparaten kunnen ingezet worden als extra hulpmiddel om de kieming te vertragen.
- Zorg dat het gras/klaver mengsel zich vlot weet te vestigen en snel een voldoende dichte zode vormt..

Ton Baars
t.baars@louisbol.nl